

Holocaust

Bolest. Zmatek. Strach.... Smrt.

Téma Holocaust je možná známé, ale moc lidí si to neumí představit. Neříkám, že já to vím, protože nevím. Nevím, co ti lidé tam museli prožít. Nevím, jaké to muselo v koncentračním, nebo dokonce ve vyhlazovacím táboře být.

Terezín...

Ghetto v České republice. Jedno z mnoha ghett v celé Evropě. Lidé zde neměli nic. Jídlo bylo na příděl, ale z toho mála, co dostávali, se nedalo žít. Neměli vodu, oblečení. Tisíce lidí museli žít v pár domech. Byli namačkaní po desítkách v malých místnostech. A museli pracovat. V otřesných podmínkách. Vyhladovělí. Strhaní. Zničení.

Osvětim...

Lidé, kteří sem přijížděli, měli strach. Celou cestu jeli v dobytčácích. Namačkaní v malém vagonu, bez jídla, bez vody. Němci je vyhnali ven. Slíbili jim jídlo, oblečení, sprchu. Rozdělili je na skupiny. Do poslední chvíle jim Němci lhali, aby se nebáli a poslouchali je. Nahnali je do plynových komor. Umírali pomalu. A ti, které Němci nezabili hned po příjezdu, museli zase pracovat. Umírali každý den po stovkách hladem, kvůli špatným podmínkám, strhaní.

Hitler...

Jeden člověk. Jeden. Co může udělat jeden člověk, když se dostane k moci. Podle něj židé nebyli lidé. Jak vůbec může člověk o člověku prohlásit něco takového. Podle mě byl Hitler velmi zlý člověk. Nechápu, jak ho může ještě v dnešní době někdo podporovat.

V této době byli i hrdinové. Podle mě velmi stateční lidé.

Nicholas Winton. Zachránil 669 převážně československých židovských dětí před převozem do koncentračního tábora. Odvezl je vlakem do Británie, kde si je vzali tamní obyvatelé.

Otto Wolf. On, jeho rodiče a sestra se museli schovat v lese před Němci. Otto si psal deník, který po jeho smrti jeho otec vydal. Na konci války byl Otto považován za partyzána. Němcům ale neřekl ani, jak se jmenuje, protože věděl, že podle jeho příjmení by poznali, že je žid a zavřeli i jeho rodinu. Němci ho nakonec popravili.

Přednáška, kterou jsme o holocaustu měli, byla zajímavá. Jsem ráda, že se dělají přednášky i na toto téma a že ho nezanedbáváme. Byla bych velmi nerada, kdyby se zapomnělo na to, co se stalo.

Když jsme byli v Osvětimi, tak bylo na jedné z nástěnek napsané heslo, které jsem si zapamatovala. Sice už nevím, kdo toto heslo řekl, ale naprosto s ním souhlasím. „Zapomenout, znamená nechat je znovu zemřít.“

Adriana Sedláčková, IX. třída